31990R3444

1990 11 30 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 333/22

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 3444/90
1990 m. lapkričio 27 d.
nustatantis išsamias pagalbos teikimo privačiam kiaulienos saugojimui taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2759/75 dėl bendro kiaulienos rinkos organizavimo [1] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1249/89 [2], ypač į jo 5 straipsnio 4 dalį, 7 straipsnio 2 dalį bei 22 straipsnio antrąją pastraipą,

atsižvelgdama į 1985 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1676/85 dėl žemės ūkyje taikytinų valiutų keitimo kursų [3] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2205/90 [4], ypač į jo 5 straipsnio 3 dalį bei 12 straipsnį,

kadangi be Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2763/75 [5] nustatytų bendrųjų taisyklių, turi būti patvirtintos ir išsamios pagalbos privačiam kiaulienos saugojimui suteikimo taisyklės;

kadangi tam, kad ji pasiektų savo tikslą, pagalba turėtų būti suteikiama tik tiems Bendrijoje įsikūrusiems fiziniams arba juridiniams asmenims, kurių veikla ir patirtis šiame sektoriuje pakankamai pagrįstai leidžia manyti, kad saugojimas bus atliekamas tinkamai, ir kurie Bendrijoje turi tinkamas šaldymo saugyklas produktams laikyti;

kadangi dėl minėtos priežasties pagalba turėtų būti suteikta tik už užšaldytų, geros ir tinkamos prekinės kokybės tik Bendrijos kilmės produktų saugojimą, kaip apibrėžta Komisijos reglamente (EEB) Nr. 964/71 [6], kurių radioaktyvumo lygis neviršija didžiausių leistinų normų, nustatytų 1990 m. kovo 22 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 737/90 dėl sąlygų, reglamentuojančių trečiųjų šalių kilmės žemės ūkio produktų importą po avarijos Černobylio atominėje elektrinėje [7];

kadangi padėtis rinkoje bei tolesnė rinkos plėtra galėtų leisti sutarties šaliai numatyti jos eksportuojamų produktų paskyrimo vietą jau nuo saugojimo pradžios ir, esant tokiai galimybei, būtų tikslinga nustatyti sąlygas, kuriomis mėsai, kuri yra privataus saugojimo sutarties objektas, iš karto galėtų būti taikomas režimas, nurodytas 1980 m. kovo 4 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 565/80 dėl eksporto grąžinamųjų išmokų už žemės ūkio produktus išankstinio išmokėjimo [8] su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2026/83 [9], 5 straipsnyje, kad būtų galima pasinaudoti eksporto grąžinamųjų išmokų išankstiniu išmokėjimu;

kadangi siekiant veiksmingesnės schemos sutartyse turi būti nurodomas atitinkamai pagal produktus išskirstytas minimalus kiekis ir nurodyti sutarties šalies įsipareigojimai, ypač tie, kurie intervencinei agentūrai leistų veiksmingai patikrinti produktų saugojimo sąlygas;

kadangi turi būti nustatytas užstato, kuris padėtų užtikrinti, jog bus laikomasi sutartinių įsipareigojimų, dydis, kuris sudarytų tam tikrą pagalbos sumos dalį procentais;

kadangi vadovaujantis 1985 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 2220/85, nustatančiu bendras išsamias taisykles dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams [10], su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3745/89 [11], turėtų būti apibrėžti pagrindiniai reikalavimai, kurių būtina laikytis, kad užstatas būtų grąžintas; kadangi vienas iš pagrindinių pagalbos privačiam kiaulienos saugojimui suteikimo reikalavimų yra sutartą laiką saugoti sutartyje numatytą kiekį; kadangi atsižvelgiant į komercinę praktiką ir dėl praktinių priežasčių turėtų būti leidžiama šiek tiek nukrypti nuo minėto kiekio;

kadangi grąžinant užstatą ir teikiant pagalbą turėtų būti laikomasi proporcingumo kriterijaus tais atvejais, jei nesilaikoma tam tikrų reikalavimų, susijusių su saugojimui teiktinais kiekiais;

kadangi siekiant padidinti schemos veiksmingumą, sutarties šaliai turėtų būti suteikta galimybė pateikus užstatą gauti išankstinį mokėjimą ir taip pat turėtų būti nustatytos taisyklės,

---

[1] OL L 282, 1975 11 1, p. 1.
[2] OL L 129, 1989 5 11, p. 12.
[3] OL L 164, 1985 6 29, p. 1.
[4] OL L 201, 1990 7 31, p. 9.
[5] OL L 282, 1975 11 1, p. 19.
[6] OL L 104, 1971 5 11, p. 12.
[7] OL L 82, 1990 3 29, p. 1.
[8] OL L 62, 1980 3 7, p. 5.
[9] OL L 199, 1983 7 22, p. 12.
[10] OL L 205, 1985 8 3, p. 5.
[11] OL L 364, 1989 12 14, p. 54.

reglamentuojančios paraiškų pagalbai gauti taikymą, patvirtinamuosius pateiktinus dokumentus ir mokėjimo terminą;

kadangi, remiantis Reglamento (EEB) Nr. 1676/85 5 straipsnio nuostatomis, turėtų būti nurodyta, kad suteikiant pagalbą privačiam saugojimui, užstato dydis ir pagalbos suma nacionaline valiuta turi būti nustatyti privataus saugojimo sutarties (toliau — sutartis) sudarymo dieną arba paskutinę paraiškų pateikimo pagal paskelbtą konkursą dieną;

kadangi ankstesnė žemės ūkio produktų privataus saugojimo schemų įgyvendinimo patirtis parodė, kad būtina nurodyti, kiek Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71 ([1]) yra taikomas nustatant su tokiomis schemomis susijusius laikotarpius, datas ir terminus, bei tiksliai apibrėžti sutartyse numatyto saugojimo laikotarpio pradžią ir pabaigą;

kadangi visų pirma Reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71 3 straipsnio 4 dalyje yra nurodyta, kad tuo atveju, kai paskutinė saugojimo laikotarpio diena yra įstatymo nustatyta nedarbo diena, šeštadienis arba sekmadienis, šis laikotarpis turėtų pasibaigti kitos darbo dienos paskutinę valandą; kadangi saugotojai gali būti nesuinteresuoti šios nuostatos taikymu ir jos taikymas gali apskritai nulemti nevienodų sąlygų taikymą; kadangi dėl to sutartyje turėtų būti taikoma išlyga dėl paskutinės pagal sutartį saugojimo dienos nustatymo;

kadangi, kai nėra griežtai laikomasi saugojimo laikotarpio, teikiant pagalbą turėtų būti numatytas proporcingumo kriterijus; kadangi taip pat turėtų būti numatytas saugojimo laikotarpio sutrumpinimas, kai iš saugojimo vietos paimta mėsa yra skirta eksportui; kadangi būtina pateikti įrodymus, jog mėsa buvo eksportuota, kaip ir eksporto grąžinamųjų išmokų mokėjimo atveju, pagal 1987 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 3665/87, nustatantį išsamias bendrąsias eksporto grąžinamųjų išmokų už žemės ūkio produktus sistemos taikymo taisykles ([2]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1615/90 ([3]);

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 2763/75 4 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pagalbos privačiam saugojimui dydis gali būti nustatomas konkurso tvarka; kadangi to paties reglamento 4 ir 5 straipsniuose yra išdėstytos taisyklės, kurių būtina laikytis taikant šią tvarką; tačiau kadangi tam tikslui būtina nustatyti daugiau taisyklių;

kadangi minimo konkurso tikslas — nustatyti pagalbos dydį; kadangi atrenkant konkurso laimėtojus pirmenybę reikėtų suteikti toms paraiškoms, kurios būtų naudingiausios Bendrijai; kadangi dėl to galima nustatyti, koks didžiausias pagalbos dydis gali būti nurodytas paraiškose, kad jos būtų priimtos; kadangi jei nė viena paraiška nėra priimtina, jų nereikia priimti;

kadangi turėtų būti nustatyta patikrinimų, garantuojančių, jog pagalba nebus suteikta netinkamai, sistema; kadangi tam tikslui valstybės narės turėtų atlikti patikrinimus, apimančius įvairius saugojimo etapus;

kadangi reikėtų imtis priemonių užkirsti kelią pažeidimams ir sukčiavimui bei už juos bausti; kadangi šiuo tikslu sutarties šaliai pateikus neteisingą deklaraciją, reikėtų atimti iš sutarties šalies teisę gauti pagalbą už privatų saugojimą kitais kalendoriniais metais po tų metų, kuriais buvo pateikta neteisinga deklaracija;

kadangi tam, kad Komisija galėtų susidaryti visapusišką vaizdą apie privataus saugojimo schemos veiksmingumą, valstybės narės turėtų jai pateikti būtiną informaciją;

kadangi buvo padaryti esminiai 1980 m. gegužės 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1092/80, nustatančio išsamias pagalbos už privatų kiaulienos saugojimą teikimo taisykles ([4]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3498/88 ([5]), pakeitimai; kadangi dabar, kai būtina padaryti naujus pakeitimus, atitinkami teisės aktai turėtų būti suformuluoti visiškai iš naujo; kadangi vis dėlto naujosios nuostatos turėtų būti taikomos tik sutartims, sudarytoms įsigaliojus šiam reglamentui;

kadangi Kiaulienos vadybos komitetas nepateikė savo nuomonės per jo pirmininko nustatytą laiką,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EEB) Nr. 2759/75 3 straipsnyje numatyta pagalba privačiam saugojimui suteikiama taikant šiame reglamente išdėstytas sąlygas.

I DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

2 straipsnis

1. Sutartis dėl kiaulienos privataus saugojimo sudaro valstybių narių intervencinės agentūros ir fiziniai arba juridiniai asmenys (toliau — sutarties šalys), kurie:

([1]) OL L 124, 1971 6 8, p. 1.
([2]) OL L 351, 1987 12 14, p. 1.
([3]) OL L 152, 1990 6 16, p. 33.
([4]) OL L 114, 1980 5 3, p. 22.
([5]) OL L 306, 1988 11 11, p. 32.

— mažiausiai dvylika mėnesių verčiasi veikla mėsos arba gyvulių auginimo sektoriuje ir yra oficialiai įsiregistravę valstybėje narėje

ir

— Bendrijos teritorijoje savo žinioje turi tinkamas patalpas produktams saugoti.

2. Pagalba teikiama tik už geros ir tinkamos prekinės kokybės šviežios mėsos, pagamintos iš gyvūnų, kurie bent dvejus paskutinius mėnesius buvo auginti Bendrijoje ir paskersti ne anksčiau kaip prieš dešimtį dienų iki produktų atidavimo saugoti, kaip nurodyta 4 straipsnio 2 dalyje, privatų saugojimą.

3. Mėsa, kurios radioaktyvumo lygis viršija maksimalią Bendrijos reglamentais nustatytą didžiausią leistiną normą, negali būti privataus saugojimo sutarties objektas. Bendrijos kilmės produktų radioaktyvumo lygiai yra tie, kurie nustatyti Reglamento (EEB) Nr. 737/90 3 straipsnyje. Produkto radioaktyviosios taršos lygis tikrinamas tik būtiną laikotarpį ir jei to reikalauja susidariusi padėtis. Prireikus patikrinimų trukmė ir apimtis nustatoma Reglamento (EEB) Nr. 2759/75 24 straipsnyje nurodyta tvarka.

4. Sutartyse kiekiai negali būti nurodyti mažesni nei minimalūs kiekvienam produktui nustatytini kiekiai.

5. Mėsa turi būti atiduodama saugoti šviežia ir laikoma užšaldyta.

3 straipsnis

1. Paraiškose sutarčiai sudaryti arba dalyvauti konkurse ir pačiose privataus saugojimo sutartyse nurodomas tik vienas produktas, kuriam gali būti suteikta pagalba.

2. Paraiškos sutarčiai sudaryti arba dalyvauti konkurse yra nepriimtinos, jeigu jose nenurodyta 3 dalies a, b, d ir e punktuose minima informacija ir nepateikti įrodymai dėl užstato pateikimo.

3. Sutartyse nurodoma ši išsami informacija:

a) pateikiama deklaracija, kurioje sutarties šalis įsipareigoja atiduoti į saugyklas ir jose laikyti tik tuos produktus, kurie atitinka 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytas sąlygas;

b) produkto, kuris bus saugomas, aprašymas ir kiekis;

c) terminas, minimas 4 straipsnio 3 dalyje, skirtas visam b punkte nurodytam kiekiui atiduoti saugoti;

d) saugojimo laikotarpis;

e) pagalbos dydis svorio vienetui;

f) užstato dydis;

g) nuostata, leidžianti Bendrijos reglamentuose nurodytomis sąlygomis sutrumpinti arba pratęsti saugojimo laikotarpį.

4. Sutartyje ją sudarančiai šaliai numatomi bent jau šie minimalūs įpareigojimai:

a) per 4 straipsnyje nustatytą terminą atiduoti saugoti sutartą produkto kiekį ir savo rizika bei lėšomis saugoti jį sutartimi numatytą laiką tokiomis sąlygomis, kurios užtikrintų, kad bus išlaikytos 2 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų savybės ir saugomi produktai nebus perdirbti, pakeisti kitais arba perkelti į kitą sandėlį; tačiau išskirtiniais atvejais ir atsižvelgdama į pakankamai motyvuotą prašymą, intervencinė agentūra saugomus produktus gali leisti perkelti į kitą vietą;

b) tinkamu laiku, dar prieš atiduodant saugoti kiekvieną atskirą siuntą tokia prasme kaip vartojama 4 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje, intervencinei agentūrai, su kuria ji sudaryta sutartis, pranešti atidavimo saugoti datą, vietą ir saugotino produkto kilmę bei kiekį; intervencinei agentūrai pareikalavus, ši informacija apie kiekvieną atskirą siuntą turi būti pateikta likus ne mažiau kaip dviem darbo dienoms iki kiekvienos individualios siuntos atidavimo saugoti;

c) ne vėliau kaip po mėnesio nuo 4 straipsnio 3 dalyje nurodytos datos intervencinei agentūrai išsiųsti dokumentus, susijusius su atidavimo saugoti operacijomis;

d) saugoti produktus pagal 13 straipsnio 4 dalyje nurodytus identifikavimo reikalavimus;

e) leisti agentūrai bet kuriuo metu patikrinti, ar laikomasi visų sutartyje numatytų įsipareigojimų.

4 straipsnis

1. Produktai į saugyklas turi būti patalpinti ne vėliau kaip praėjus 28 dienoms nuo sutarties sudarymo.

Produktai gali būti talpinami į saugyklas atskiromis siuntomis, nurodant į saugyklas atiduodamą kiekvienos iš jų kiekį ir talpinimo į saugyklą datą, nurodytą sutartyje ir priėmimo į sandėlį dokumentuose.

2. Kiekvienos atskiros siuntos, kaip sutartyje numatyto kiekio dalies, atidavimo saugoti pradžia laikoma ta diena, kai jas pradeda kontroliuoti intervencinė agentūra.

Tai yra diena, kai nustatomas šviežio arba atšaldyto produktų grynasis svoris:

— saugojimo vietoje, kai mėsa užšaldoma patalpose,

— užšaldymo vietoje, kai mėsa užšaldoma tinkamuose įrenginiuose, kurie nėra saugojimo vietoje.

Tačiau kai saugoti atiduodami produktai be kaulų, sverti galima toje vietoje, kur mėsa iškaulinama.

Saugojimui skirtų produktų svoris nėra nustatomas prieš sudarant sutartį.

3. Produktų patalpinimas į saugyklas yra baigtas tada, kai patalpinama saugoti paskutinė sutartimi numatyto kiekio siunta.

Tai yra diena, kada visi sutartyje numatyti produktai — ir šviežieji, ir užšaldyti — patenka į galutinę saugojimo vietą.

4. Tais atvejais, kai saugoti atiduotiems produktams taikomas Reglamento (EEB) Nr. 565/80 5 straipsnio 1 dalyje nustatytas režimas:

— nepaisant Reglamento (EEB) Nr. 3665/87 28 straipsnio 5 dalies, ta nuostata numatytas terminas pratęsiamas tiek, kad vienu mėnesiu viršytų sutartyje nurodytą ilgiausią saugojimo laikotarpį,

— valstybės narės gali pareikalauti, kad produktai vienu metu būtų atiduodami saugoti ir jiems būtų taikomas Reglamento (EEB) Nr. 565/80 28 5 straipsnio 1 dalyje nurodytas režimas. Šiuo atveju privataus saugojimo sutartį sudarant kiekiui, esančiam keliose siuntose, kurios atiduodamos saugoti skirtingomis dienomis, kiekvienai iš minėtų siuntų gali būti pateikiamos atskiros deklaracijos dėl apmokėjimo. Reglamento (EEB) Nr. 3665/87 25 straipsnyje nurodyta, kad deklaracija dėl apmokėjimo pateikiama kiekvienai siuntai jos atidavimo saugoti dieną.

5 straipsnis

1. 3 straipsnio 2 dalyje paminėto užstato dydis neturi būti didesnis nei 30 % prašomos pagalbos dydžio.

2. Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 20 straipsnio 2 dalyje apibrėžti pagrindiniai reikalavimai yra šie:

— neatsiimti paraiškos sutarčiai sudaryti arba dalyvauti konkurse,

— sutarties šalies rizika ir 3 straipsnio 4 dalies a punkte nurodytomis sąlygomis sutartyje numatytą saugojimo laiką saugykloje laikyti ne mažiau kaip 90 % sutartyje numatyto kiekio ir

— tais atvejais, kai taikoma 9 straipsnio 4 dalis, eksportuoti mėsą pagal vieną iš trijų joje išdėstytų galimybių.

3. Remiantis šio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 27 straipsnio 1 dalis netaikoma.

4. Jei paraiškos sutarčiai sudaryti arba dalyvauti konkurse nėra priimamos, užstatai tuoj pat grąžinami.

5. Jei 4 straipsnio 1 dalyje nurodytas atidavimo saugoti terminas 10 dienų viršijamas, sutartis nutraukiama, o užstatas negrąžinamas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 23 straipsnį.

6 straipsnis

1. Pagalbos dydis nustatomas svorio vienetui ir taikomas svoriui, nustatytam remiantis 4 straipsnio 2 dalies nuostatomis.

2. Remiantis tolesne 3 dalimi ir 9 straipsnio 4 dalimi, sutarties šalis turi teisę gauti pagalbą, jei ji laikosi 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų pagrindinių reikalavimų.

3. Pagalba išmokama už ne didesnį nei numatytą sutartyje saugomą kiekį.

Jei sutartyje numatytu saugojimo laikotarpiu faktiškai saugomas kiekis yra mažesnis nei numatyta sutartyje ir

a) sudaro ne mažiau kaip 90 % to kiekio — pagalbos suma sumažinama proporcingai;

b) sudaro mažiau kaip 90 % to kiekio, bet ne mažiau kaip 80 % — pagalbos suma už faktiškai saugomą kiekį sumažinama perpus;

c) sudaro mažiau kaip 80 % to kiekio — pagalba nemokama.

4. Praėjus trims sutartyje numatyto saugojimo mėnesiams, sutarties šalies prašymu gali būti išmokėtas vienkartinis išankstinis mokėjimas, tačiau ji turi pateikti užstatą, kuris lygus išankstinio mokėjimo sumai pridėjus 20 %.

Išankstinis mokėjimas neturi būti didesnis nei trijų mėnesių saugojimo laikotarpiui priklausanti pagalbos suma. Kai sutartyje numatyti produktai eksportuojami pagal 9 straipsnio 4 dalį dar negavus išankstinio mokėjimo, apskaičiuojant išankstinio mokėjimo dydį atsižvelgiama į faktišką tų produktų saugojimo laiką.

7 straipsnis

1. Išskyrus *force majeure* atvejus, prašymai dėl pagalbos mokėjimo ir patvirtinamieji dokumentai kompetentingai institucijai turi būti pateikti per šešis mėnesius nuo maksimalaus sutartyje numatyto saugojimo laikotarpio pabaigos. Jei per nustatytą laiką nebuvo įmanoma pateikti patvirtinamųjų dokumentų, nors sutarties šalis darė viską, kad gautų juos laiku, minėtų dokumentų pateikimo terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip šešiems mėnesiams. Taikant 9 straipsnio 4 dalį, reikiami įrodymai turi būti pateikti per Reglamento (EEB) Nr. 3665/87 47 straipsnio 2, 4, 6 ir 7 dalyse nurodytus laikotarpius.

2. Atsižvelgdama į 10 straipsnyje minimus *force majeure* atvejus ir tuos atvejus, kai pradedamas tyrimas dėl teisės į pagalbą, kompetentinga institucija nedelsdama išmoka pagalbą ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo tos dienos, kai sutarties šalis pateikė prašymą dėl mokėjimo ir reikalaujamus patvirtinamuosius dokumentus.

8 straipsnis

Perskaičiavimo kursas, taikytinas nustatant pagalbos ir užstatų sumas, yra žemės ūkiui taikomas perskaičiavimo kursas, kuris galioja sutarties sudarymo dieną, jei pagalbos dydis nustatomas iš anksto pagal vienodo dydžio normą, arba kuris galioja paskutinę paraiškų pateikimo dalyvauti konkurse dieną, jei pagalba teikiama konkurso tvarka.

9 straipsnis

1. Šiame reglamente minimi laikotarpiai, datos ir terminai nustatomi remiantis Reglamentu (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71. Tačiau minėto reglamento 3 straipsnio 4 dalis netaikoma nustatant saugojimo laikotarpį, kaip nurodyta šio reglamento 3 straipsnio 3 dalies d punkte, arba jį sutrumpinant ar pratęsiant, kaip nurodyta 3 straipsnio 3 dalies g punkte arba šio straipsnio 4 dalyje.

2. Pirmąja sutartyje numatyto saugojimo laikotarpio diena laikoma kita diena po tos dienos, buvo užbaigtas patalpinimas į saugyklą.

3. Produktų išvežimas iš saugyklų gali būti pradėtas kitą dieną po paskutinės sutartyje numatyto saugojimo laikotarpio dienos.

4=. Pasibaigus dviejų mėnesių saugojimo laikotarpiui, sutarties šalis gali atsiimti visą arba dalį sutartyje numatyto produktų kiekio, iš vieno sandėlio atsiimdama ne mažiau kaip 5 tonas, jei saugoma mažesnis kiekis — visą sandėlyje saugomą sutartyje numatytą kiekį, jei per 60 dienų nuo jų paėmimo iš saugojimo vietos produktai:

— bus išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos jų toliau neperdirbant,

— pasieks jų paskyrimo vietą neperdirbti tais atvejais, kurie numatyti Reglamento (EEB) Nr. 3665/87 34 straipsnio 1 dalyje

arba

— neperdirbti bus patalpinti į maisto produktų sandėlį, patvirtintą pagal Reglamento (EEB) Nr. 3665/87 38 straipsnį.

Kiekvienos atskiros eksportui skirtos siuntos sutartimi numatytas saugojimo laikotarpis baigiasi:

— dieną prieš atsiimant iš saugyklos

arba,

— jei produktas nebuvo paimtas, dieną prieš priimant eksporto deklaraciją.

Pagalbos dydis sumažinamas proporcingai sumažintam saugojimo laikotarpiui, atsižvelgiant į kiekius, nustatytus pagal Reglamento (EEB) Nr. 2763/75 3 straipsnį.

Taikant šią dalį, eksportavimo įrodymas pateikiamas pagal Reglamento (EEB) Nr. 3665/87 4 straipsnį.

5. Taikant šio straipsnio 3 ir 4 dalis, apie tai sutarties šalis informuoja intervencinę agentūrą gerokai prieš pradėdama atsiimti produktus; intervencinė agentūra gali reikalauti perduoti šią informaciją likus ne mažiau kaip dviem darbo dienom iki tos dienos.

Jei nesilaikoma įsipareigojimo pranešti intervencinei agentūrai, bet per 30 dienų nuo tada, kai produktai buvo išvežti iš sandėlio, kompetentingai institucijai priimtinu būdu buvo pateikta pakankamai įrodymų dėl išvežimo iš saugyklos datos ir išvežtų kiekių:

— pagalba teikiama nepažeidžiant 6 straipsnio 3 dalies nuostatų

ir

— pareiškiama, kad negrąžinama 15 % užstato nuo išvežto kiekio.

Visais kitais šio reikalavimo nesilaikymo atvejais:

— nemokama jokia su konkrečia sutartimi susijusi pagalbos suma

ir

— visas konkrečia sutartimi numatytas užstatas pripažįstamas negrąžinamu.

6. Remiantis nuostata dėl 10 straipsnyje minimų *force majeure*, jei sutarties šaliai nepavyksta laikytis sutartimi numatyto saugojimo laikotarpio galutinės datos arba 4 dalyje minėto dviejų mėnesių laikotarpio dėl viso saugomo kiekio, už kiekvieną kalendorinę dieną, kai buvo nesilaikoma nustatyto termino, sutartyje numatyta pagalbos suma sumažinama 10 %.

10 straipsnis

Jei dėl *force majeure* sutarties šalis negali vykdyti sutarties įsipareigojimų, suinteresuotos valstybės narės kompetentinga institucija nusprendžia, kokių priemonių būtų galima imtis susiklosčius tokiai padėčiai. Ši institucija informuoja Komisiją apie kiekvieną *force majeure* atvejį ir kiekvieną taikytą priemonę.

II DALIS

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

11 straipsnis

Jei pagalbos suma nustatoma iš anksto pagal vienodo dydžio normą:

a) remiantis 3 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, kompetentingai intervencinei agentūrai turi būtų pateikta paraiška dėl sutarties sudarymo;

b) gavusi paraišką, intervencinė agentūra per penkias darbo dienas pareiškėjui apie savo sprendimą dėl jos turi pranešti registruotu laišku, teleksu, faksu arba pateikiant raštišką patvirtinimą.

Jei paraiška priimama, sutartis laikoma sudaryta pirmosios pastraipos b punkte minėto sprendimo išsiuntimo dieną. Tada intervencinė agentūra nurodo 3 straipsnio 3 dalies c punkte paminėtą datą.

12 straipsnis

1. Kai pagalba suteikiama konkurso būdu:

a) Komisija skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* konkurso procedūros pradžią, pirmiausia nurodydama saugotinus produktus, paraiškų padavimo terminą (dieną ir valandą) ir minimalius kiekius, kuriuos galima nurodyti paraiškoje;

b) paraiškose naudojamas piniginis vienetas yra ekiu, intervencinei agentūrai jos pateikiamos taip, kaip nurodyta 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse;

c) atitinkamos valstybių narių agentūros savo uždaruose posėdžiuose nagrinėja gautas paraiškas; nagrinėjime dalyvaujantys asmenys prisaikdinami laikyti paslaptį;

d) pateiktas paraiškas valstybės narės perduoda Komisijai taikydamos anonimiškumo principą; Komisija turi jas gauti ne vėliau kaip antrą darbo dieną po tos, kurią baigiasi paskelbtame konkurse nurodytas paraiškų pateikimo terminas;

e) jei nepateikiama nė viena paraiška, valstybės narės apie tai praneša Komisijai per d punkte nustatytą laiką;

f) remdamasi gautomis paraiškomis Komisija Reglamento (EEB) Nr. 2759/75 24 straipsnyje nustatyta tvarka ir atsižvelgdama į Reglamento (EEB) Nr. 2763/75 4 straipsnio 2 dalyje išdėstytas sąlygas nusprendžia nustatyti didžiausią pagalbos sumą arba neskirti jokios pagalbos;

g) kai nustatoma maksimali pagalbos suma, priimamos paraiškos, kuriose ši suma neviršijama.

2. Intervencinė agentūra per penkias darbo dienas nuo tos dienos, kurią valstybėms narėms buvo pranešta apie Komisijos sprendimą, visus konkurso dalyvius apie tą sprendimą informuoja registruotu laišku, teleksu, faksu arba pateikiant raštišką patvirtinimą.

Jei paraiška priimama, sutartis laikoma sudaryta pirmoje pastraipoje paminėto sprendimo išsiuntimo dieną. Tokiu atveju intervencinė agentūra nurodo 3 straipsnio 3 dalies c punkte paminėtą datą.

III DALIS

PATIKRINIMAS IR SANKCIJOS

13 straipsnis

1. Valstybės narės garantuoja, kad būtų laikomasi reikalavimų, suteikiančių teisę į pagalbą. Tam tikslui jos paskiria nacionalinę instituciją, atsakingą už saugojimo operacijų patikrinimą.

2. Institucijai, atsakingai už operacijų patikrinimą, sutarties šalis pateikia visus kiekvienos sutarties dokumentus, suteikiančius galimybę patikrinti šią informaciją apie tikrintinus privačiai saugomus produktus:

a) produktų savininką jų patalpinimo į saugyklą metu;

b) produktų patalpinimo saugoti datą;

c) dėžių arba kitaip supakuotų produktų vienetų svorį ir skaičių;

d) produktų buvimo sandėlyje faktą;

e) apskaičiuotą sutartyje numatyto minimalus saugojimo laikotarpio pabaigos datą ir, jei taikomos 9 straipsnio 4 ar 6 dalys, faktišką produktų išvežimo iš saugyklos datą.

3. Sutarties šalis arba, jei tinka, sandėlio operatorius pildo sandėlyje saugomų produktų atsargų apskaitos dokumentus, kuriuose pagal sutarties numerį nurodomi:

a) privačiai saugomų produktų identifikavimo požymiai;

b) patalpinimo į saugyklą data, apskaičiuota minimalaus sutartyje numatyto saugojimo laikotarpio pabaigos data ir faktiška produktų išvežimo iš saugyklos data;

c) skerdenų pusių, dėžių ar kitų atskirai saugomų produktų vienetų skaičius, produktų aprašymas ir kiekvieno padėklo arba kitų atskirai saugomų produktų vienetų skaičius, užregistruotas, jei įmanoma, pagal atskiras siuntas;

d) produktų buvimo vieta saugykloje.

4. Saugomi produktai turi būti lengvai identifikuojami, o kiekvieno iš jų tapatybė nustatoma pagal atskirą sutartį. Kiekvienas padėklas ir, jei reikia, kiekvienas atskirai saugomas produktų vienetas turi būti pažymėtas nurodant sutarties numerį, produkto aprašymą ir svorį. Ant kiekvienos atskiros siuntos, patalpintos į saugyklą konkrečią dieną, turi būti nurodyta patalpinimo į saugyklą data.

Patalpinus produktus į saugyklą, už operacijų tikrinimą atsakinga institucija patikrina produktų tapatybę, minėtą pirmoje pastraipoje, ir gali užplombuoti saugomus produktus.

5. Už saugojimo tikrinimą atsakinga institucija imasi šių veiksmų:

a) pagal kiekvieną sutartį tikrina, kaip laikomasi 3 straipsnio 4 dalyje nustatytų įsipareigojimų;

b) atlieka privalomą patikrinimą, kad užtikrintų produktų buvimą saugykloje paskutiniąją sutartyje numatyto saugojimo laikotarpio savaitę;

c) — laikydamasi 4 dalies antrosios pastraipos nuostatų, užplombuoja visus pagal sutartį saugomus produktus

arba

— iš anksto nepranešusi atlieka mėginių patikrinimą, kad užtikrintų produktų buvimą sandėlyje. Pasirinktas mėginys turi būti tipinis ir sudaryti ne mažiau kaip 10 % viso produktų kiekio, kiekvienoje valstybėje narėje saugomo privačiai taikant pagalbos privačiam saugojimui schemą. Tikrinami ne tik 3 dalyje minimi atsargų apskaitos dokumentai, bet atliekamas ir fizinis produktų svorio, rūšies bei jų tapatybės patikrinimas. Šitaip fiziniu būdu patikrinama bent 5 % kiekio, kuris yra tikrinamas nepranešus.

Tikrinimo metu patirtas plombavimo bei tvarkymo išlaidas padengia sutarties šalis.

6. Atlikus 5 dalyje minėtus patikrinimus, turi būti surašomas aktas, kuriame nurodoma:

— tikrinimo data,

— tikrinimo trukmė

ir

— atliktos operacijos.

Patikrinimo aktas, pasirašytas atsakingo pareigūno ir patvirtintas sutarties šalies arba atitinkamais atvejais sandėlio operatoriaus parašu, pridedamas prie mokėjimo bylos.

7. Jei tikrinant randama didelių pažeidimų, apimančių bent 5 % tikrintų produktų kiekio, nurodyto vienoje sutartyje, toliau tikrinamas didesnis kiekis, kurį nustato už saugojimo tikrinimą atsakinga institucija.

Apie šiuos atvejus valstybės narės per keturias savaites praneša Komisijai.

14 straipsnis

Jei už operacijų tikrinimą atsakinga institucija patikrina ir nustato, kad 3 straipsnio 3 dalies a punkte paminėta deklaracija yra sąmoningai arba dėl didelio aplaidumo pateikta neteisingai, atitinkamai svarstomas klausimas dėl sutartiesšalies pašalinimo iš privataus saugojimo schemos iki kitų kalendorinių metų po tų metų, kuriais visa tai buvo nustatyta, pabaigos.

IV DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

15 straipsnis

1. Valstybės narės informuoja Komisiją apie visas nuostatas, priimtas taikant šį reglamentą.

2. Valstybės narės Komisijai teleksu arba telefaksu praneša informaciją:

a) kiekvieną savaitę iki ketvirtadienio visus duomenis suskirstydamos pagal saugojimo laikotarpius — apie paraiškose dėl sutarties sudarymo nurodytus produktus bei jų kiekius, ankstesnę savaitę sudarytose sutartyse nurodytus produktus bei jų kiekius ir sutartyse nurodytų produktų bei jų kiekių suvestinę;

b) kiekvieną mėnesį — apie saugomus produktus ir visą jų kiekį;

c) kiekvieną mėnesį — apie faktiškai saugyklose saugomus produktus bei visą jų kiekį ir tuos produktus, kurių saugojimo laikas baigėsi, bei visą jų kiekį;

d) kiekvieną mėnesį, jei saugojimo laikotarpis buvo sutrumpintas arba pratęstas remiantis 3 straipsnio 3 dalies g punkto nuostata arba sutrumpėjo remiantis 9 straipsnio 4 arba 6 dalies nuostata — apie produktus bei jų kiekius, kurių saugojimo laikotarpis buvo peržiūrėtas, nurodant tų produktų išvežimo iš saugyklos mėnesio datą, numatytą sutartyje ir peržiūrėtą vėliau.

3. Reglamento (EEB) Nr. 2759/75 25 straipsnyje nustatyta tvarka nuolat tikrinama, kaip taikomos šiame reglamente numatytos priemonės.

16 straipsnis

1. Reglamentas (EEB) Nr. 1092/80 panaikinamas.

2. Nuorodos į 1 dalimi panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

Nuorodos į Reglamento (EEB) Nr. 1092/80 straipsnius skaitomos pagal priede pateiktą koreliacijos lentelę.

17 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas sutartims, sudarytoms nuo tos dienos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1990 m. lapkričio 27 d.

Komisijos vardu

Ray MAC SHARRY

Komisijos narys

PRIEDAS

KORELIACIJOS LENTELĖ

Reglamentas (EEB) Nr. 1092/80	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis, 3 ir 4 dalys
4 straipsnis	3 straipsnis, 1 ir 2 dalys
–	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnis	6 straipsnis
–	7 straipsnis
7 straipsnis	8 straipsnis
8 straipsnis	9 straipsnis
9 straipsnis	10 straipsnis
10 straipsnis	11 straipsnis
11 straipsnis	12 straipsnis
–	13 straipsnis
–	14 straipsnis
12 straipsnis	15 straipsnis
13 straipsnis	16 straipsnis
14 straipsnis	17 straipsnis